

ಮಲೆನಾಡಿನ ಮುಂಗಾರು

■ ದಿವ್ಯ ಉರಾಳ

ತನ್ನ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಗೆ ತಾನೇ ಬೆಂದು, ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ರಲಾರೆನೆಂದು ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲನುವಾದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಮಾಸವನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ತನ್ನ ಭಂಟರಾದ ಮೋಡ, ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲುಗಳೊಡನೆ ಅಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆಷಾಢ. ನೆತ್ತಿ ಕಾಯುವ ಧಗೆಯ ನಿವೃತ್ತಿಯೊಡನೆ ಬಾಯಾರಿದ ಧರೆಗೆ ಮುಸಲಧಾರೆಯ ಅಮೃತ ಪಾನ. ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕಾದ ಕಾವಲಿಯಾದ ಭೂಮಿಗೆ ಮೊದಲ ಮಳೆಯ ಆವಿಯ ಘಮ್ನೆ ಕಮ್ಮನೆ ಕಂಪು. ತನ್ನ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಮುಂಗಾರು, ತನ್ನರಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ.

ಮುಂಗಾರಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೇ? ಹಗಲಿರುಳನ್ನದೆ, ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ, ಬಾನು ಭುವಿಯನ್ನದೆ, ಬಯಲು ಬೆಟ್ಟ, ಕಾಡು ಮೇಡು, ಊರು ಕೇರಿ, ತೊರೆ ಝರಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಾಳ್ತಿಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಸಿಲ ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ, ತನ್ನ ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ ಕಾರ್ಮೋಡದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಗಾರಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಬೇಸಿಗೆಯರಸ ಸೂರ್ಯನೂ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಕಾರ್ಗಾಲದ್ದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ತೂಗಿಸಿ ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತಾ ಗಿರಿಶಿಖರದಡೆಯಿಂದ ತೂರಿ ಬರುವ ಕುಳಿಗಾಳಿ; ರೊಯ್ಯನೆ ಬೀಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ. ಒಂದಿಂಚನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಮುಗಿಲನ್ನೇ

ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಇನ್ನೂ ದಟ್ಟಿಸುವ ಮೋಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ರೇಖಾಚಿತ್ರದಂತೆ ಕೋರೈಸುತ್ತಾ ಫುಳ್ಳನೆ ಹೊಳೆದು ಮಾಯವಾಗುವ ಮಿಂಚು. ಇನಿಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರದ ಪ್ರೇಯಸಿಯಂತೆ ಮಿಂಚನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ, ಕಿವಿ ಬಿರಿಯುವಂತಹ ಸದ್ದಿನೊಡನೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಡವಡವ ಡಮರು ಬಾರಿಸುವ ಗುಡುಗು. ಮೋಡದ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬಾನಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕನಂತೆ ಝಳಪಿಸುವ ಸಿಡಿಲು. ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ, ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ಅನವರತವೂ ಸುರಿಯುವ ವರ್ಷಧಾರೆ. ಜಡಿಮಳೆಯ ಭೋರ್ಗರೆಯುವಿಕೆಗೆ ಮೋಹಕ ಮುರಳಿಯ ನಾದದ ಉನ್ನತ್ತತೆ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಳಯ ಸದೃಶ ಮಳೆಗೂ ಮಲೆನಾಡಿಗರ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಎಡೆಬಿಡದೇ ಸುರಿವ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಹಾಸಿ ಹೊದ್ದು ಬದುಕೋದು ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಕರಗತವಾಗಿದೆ. ಹಬ್ಬಹರಿದಿನ, ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳ ಸಡಗರಗಳು ಮುಗಿದಿದ್ದರೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಂತೂ ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತನೆ, ಬಿತ್ತನೆ ನೆಟ್ಟಿ, ಕೊಯ್ಲು ಆಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ. ಮಳೆ ಬಿಡಲಿ ಎಂದು ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ; ಮಳೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಮುಂದೂಡುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮಳೆಯೊಡನೆ ಸುರಿದು ಸರಿಯೋ ದಿನಗಳು. ಮೂರು ದಿನವಾದರೂ ಒಣಗದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಮಟು ವಾಸನೆ. ಇಸ್ಮಿ ಮಾಡಿಯೋ, ಕುಕ್ಕರ್ ಮೇಲಿಟ್ಟೋ ಒಣಗಿಸುವ ಕರ್ಮ. ಪಾಚಿ ಕಟ್ಟಿ ಜಾರುವ ನೆಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಮಳೆ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಅಂಗಳವನ್ನು ತೊಳೆಯಬಹುದಾದರೂ, ಮುಂಗಾರು ಚುರುಕಾದಂತೆ, ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವ ಲಕ್ಷಣವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಅಂಗಳ ತೊಳೆಯೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಿಟ್ಟು, ತೆಂಗಿನ ಗರಿಯನ್ನು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಜಾರುವ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿಸುವ ಪರಿಪಾಟಲು. ಮನೆಯ ಗೇಟ್ ತೆಗೆದ ಸಪ್ಪಳವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊರಗೋಡಿ ಬಂದು, ತೆಂಗಿನ ಗರಿ ಮೇಲೆ ನಡೀರಿ. ಜಾರುತ್ತೆ, ಜೋಪಾನ ಎಂದು ಮಳೆಯ ಚಟಪಟ ಸದ್ದನ್ನು ಮೀರಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಾರಬ್ಬ. ಇನ್ನು ಸಗಣೆ ಸಾರಿಸಿ ಕಮ್ಮಣ್ಣು ತಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಪಾಟಾಗಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಮಣ್ಣಿನ ಅಂಗಳದ ಪಾಡಂತೂ ಕೇಳೋದೇ ಬೇಡ. ಸಗಣೆಯ ಪದರ ಕಿತ್ತು ಹೋಗಿ, ಮಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿ, ಹೊಂಡ ಕೊಂಡಗಳಾಗಿ, ನೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅಜ್ಜಿಯ ಕನ್ನೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಗುಂಬೆಯಂತಹ ಕಡು ಮಲೆನಾಡಲ್ಲಂತೂ ಗೋಡೆ ಹೆಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು, ಸೋಗೆಯ ಮಡಲು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಮುಂಗಾರಿನೊಡನೆ ಸೆ ಣ ಸಾ ಡ ಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು

